

PARAULES DEL PRESIDENT DE PROGRAM

L'avi / àvia egoista

Tots els vells són egoistes: miren per ells, volen "carinyo" i no gasten ni un euro fora del seu consum i satisfacció. Tenen la gasiveria arrelada amb l'excusa de que en el seu temps...

Mentida podrida com a generalització, però sentiment estès en la opinió globalitzada anònima, sense cara, sense néts preferits i casos excepcionals de bonisme.

Deixeu-me generalitzar. Diuen que el ric és ambiciós i sempre vol més i al pobre la literatura sovint el vesteix de deprès i solidari. La veritat és que si te'n sobra és més fàcil ser generós.

L'home/dona gran té clara la sensació de disminució física i

impossibilitat d'incrementar ingressos, té la por del temps, la malaltia i el daltabaix econòmic i social (qui els ho hauria de dir als inversors del Fórum Filatélico o als jubilats dels sindicats americans fa uns anys que els seus estalvis se'n anirien a norris?)

L'home/dona gran té clara la sensació de disminució física i impossibilitat d'incrementar ingressos, té la por del temps, la malaltia i el daltabaix econòmic i social

Abans la inseguretat del pot-raconet de la mare que, cèntim a cèntim, intentava preveure la crisi de l'escadussera economia, ara hi ha la seguretat social,

la pensió i el poc o molt important fons o piset. Ara a l'avi li falta capital amb suficients diners i sobretot capital amb salut, amb forces i capacitat. Perquè, qui és capaç de preveure l'accident o el morir-se massa tard? Quan

ja ha arribat la dependència, quan es fa difícil la convivència, quan tots es cansen de tu i els ingressos fatalment disminueixen per mor del "Índice de Precios al



Conumo".

Qui pot pensar (ja sé, estimat lector, no ets així i estimes i comprens) que l'avi no és egoista?

La naturalesa ens ha dotat de l'instint de supervivència que ha definit l'èxit de l'espècie però s'entortolliga en els actes de la vida i ens fa ser el que som: l'avi no és egoista, és un ésser humà amb la immensa càrrega d'una dura vida, l'experiència que ens queda de totes les coses dolentes viscudes o escoltades.

L'Espriu diu que si no és just que un poble mori per un home, ho és que un home mori pel poble: expliqueu-li a aquest últim el sacrifici exigut. L'avi no és egoista, tem la mort, el dolor i la penúria. És el seu instint de supervivència. Compreneu-lo

